РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

11 януари 2007 година *

По дело C-384/05

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) с акт от 14 октомври 2005 г., постъпил в Съда на 24 октомври 2005 г., в рамките на производство по дело

Johan Piek

срещу

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts (докладчик), председател на състав, изпълняващ функцията на председател на четвърти състав, г-н J. N. Cunha Rodrigues и г-н K. Schiemann, съдии,

* Език на производството: нидерландски.

генерален адвокат: г-н D. Ruiz-Jarabo Colomer,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 14 септември 2006 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за г-н Piek, от адв. A. van Beek и адв. G. de Jager, advocaten,

— за нидерландското правителство, от г-жа H. G. Sevenster, г-жа M. de Mol и г-жа M. P. van Ginneken, в качеството на представители,

— за Комисията на Европейските общности, от г-жа H. Tserepa-Lacombe и г-н M. van Heezik, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до режима на млечни квоти, установен с Регламент (ЕИО) № 804/68 на Съвета от 27 юни 1968 година за обща

организация на пазарите в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 148, стр. 13), изменен с Регламент (ЕИО) № 856/84 на Съвета от 31 март 1984 година (ОВ L 90, стр. 10), и от Регламент (ЕИО) № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 година относно общите правила за прилагане на налога, посочен в член 5в от Регламент № 804/68 (ОВ L 90, стр. 13), и по-специално до тълкуването на член 3, точка 1 от Регламент № 857/84.

2 Запитването е отправено в рамките на производство по спор между г-н Piek, производител на мляко, сключил през 1979 г. съобразно Регламент (ЕИО) № 1078/77 на Съвета от 17 май 1977 година относно въвеждането на режим на премии за непредлагане на пазара на мляко и млечни продукти и за конверсия на млечни стада (ОВ L 131, стр. 1) споразумение за непредлагане на мляко за период от четири години с Фонда за развитие и оздравяване на земеделието (Stichting Ontwikkelings- en Saneringsfonds voor de Landbouw, наричано по-нататък „споразумение SLOM"), и Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Министерство на земеделието, околната среда и риболова) във връзка с отказа за предоставяне на специфично референтно количество по член 3, точка 1, втора алинея от Регламент № 857/84.

Правна уредба

Общностна правна уредба

3 Общата организация на пазарите в сектора на млякото и млечните продукти е въведена с Регламент № 804/68.

4 С цел избягване на структурните излишъци Регламент № 1078/77 въвежда система от премии за земеделските производители, които се откажат да

предлагат на пазара своето мляко и млечни продукти (премии за непредлагане) или които извършат конверсия на своите млечни селскостопански животни в селскостопански животни за угояване (премии за конверсия). Премията за непредлагане се отпуска на всеки производител, при искане от негова страна, ако се задължи за минимален период от четири години да не прехвърля възмездно или безвъзмездно нито мляко, нито млечни продукти, идващи от неговото стопанство.

5 Регламент № 856/84 въвежда в Регламент № 804/68 член 5в, който установява режим на допълнителен налог върху доставените количества мляко и чийто параграф 1 предвижда:

„[...]

Режимът на допълнителния налог се прилага във всеки регион от територията на държавите-членки в съответствие с една от следните формули:

Формула A

— Всеки производител на мляко дължи налог върху количествата мляко и/или млечен еквивалент, които е доставил на изкупвач и които през разглеждания период от дванадесет месеца надвишават подлежащо на определяне референтно количество.

[...]“ [неофициален превод]

6 Правилата за прилагане на Регламент № 804/68, изменен с Регламент № 856/84, се определят от Регламент № 857/84.

7 В съответствие с член 2, параграф 1 от Регламент № 857/84 референтното количество мляко или млечен еквивалент се определя на базата на доставеното от производителя количество за календарната 1981 г. По силата на параграф 2 от същия член държавите-членки все пак могат да изберат 1982 г. или 1983 г. като референтна година. В Нидерландия за референтна е възприета 1983 г.

8 Член 3 от Регламент № 857/84 гласи:

„За определяне на референтните количества, посочени в член 2, и за приложение на формули А и Б се вземат предвид някои особени обстоятелства при следните условия:

1) производителите, които са сключили план за развитие на производството на мляко по силата на Директива 72/159/ЕИО, представен преди 1 март 1984 г., съобразно решението на държавата-членка могат да получат:

— ако изпълнението на плана е в ход — специфично референтно количество, което отчита количествата мляко и млечни продукти, предвидени в плана за развитие,

— ако планът е бил изпълнен след 1 януари 1981 г. — специфично референтно количество, което отчита количествата мляко и млечни продукти, които са доставили през годината на приключване на плана.

Ако държавата-членка разполага с достатъчно сведения, могат да се отчитат и инвестициите, извършени без план за развитие;

[...]“ [неофициален превод]

9 Регламент (ЕИО) № 764/89 на Съвета от 20 март 1989 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 857/84 (ОВ L 84, стр. 2) по-специално добавя член 3а, в съответствие с който специфични референтни количества могат да се отпускат на производителите, които поради задължение, поето на основание Регламент № 1078/77 (задължение, съответстващо в Нидерландия на споразумение SLOM) и изтичащо според случая след 30 септември 1983 г. или след 31 декември 1983 г., не са могли да получат референтно количество по силата на член 2 от Регламент № 857/84. Предоставянето на такова специфично референтно количество предполага спазване на условията, предвидени в Регламент № 764/89.

10 От член 5 от Регламент № 857/84 е видно, че допълнителните референтни количества, посочени по-специално в член 3 от същия регламент, могат да се отпускат единствено в границите на гарантираното за всяка държава-членка количество. Тези количества трябва да бъдат приспаднати от националния резерв. Последният се състои от референтните количества, които не са били разпределени на производители, и от освободени референтни количества, по-специално при отказ от извършване на по-нататъшна дейност от страна на производителите.

Нидерландска уредба

11 Приложимата нидерландска уредба се съдържа в Министерско постановление относно допълнителния налог (Beschikking Superheffing) от 18 април 1984 г., в сила от 1 април 1984 г.

12 В съответствие с член 2 от Постановлението от 18 април 1984 г. производителят дължи допълнителен налог при превишаване на предоставеното му референтно количество.

13 Основното правило във връзка с отпускането на референтни количества е посочено в член 5 от Постановление от 18 април 1984 г., който в редакцията си, приложима към момента на осъществяване на фактите по главното производство, а именно редакцията след измененията с Министерско постановление за изменение на Постановление относно допълнителния налог (мляко) [Wijziging Beschikking Superheffing (melk)] от 28 март 1985 г., предвижда, че налог не се дължи за количеството, което е било доставено през 1983 г., намалено с 8,65 %.

14 Член 3 от Регламент № 857/84 се прилага посредством член 11 от Постановление от 18 април 1984 г., който предвижда правилата за отпускане на специфични референтни количества. В редакцията си към момента на осъществяване на фактите по главното производство тази разпоредба предвижда:

„1. Който е поел задължения за инвестиране след 1 септември 1981 г. и преди 1 март 1984 г., може да се позове на разпоредбите на настоящия член и да поиска специфично количество, което се отклонява от количеството, посочено в член 5, параграф 1 или съответно параграф 2. Това право може да бъде упражнено и когато друг притежател на вещни права върху съответния поземлен фонд е поел подобни задължения.

2. Задължения за инвестиране по смисъла на параграф 1 са задълженията за извършване на инвестиции или задълженията, поети в рамките на Постановление относно земеделските стопанства, които са годни да се развиват (Besluit landbouwbedrijven met ontwikkelingsmogelijkheden, Stcrt 1974, 83 и 89), с оглед на прилагането на одобрен план за развитие:

а) или на стойност най-малко 50 000 [NLG], предназначени за подмяна на част от съществуващите места или за увеличаване на техния брой, като сделката трябва да обхваща най-малко 20 % от стопанството и поне пет подменени или добавени места, а общият брой на местата да не надвишава шестдесет;

б) или на стойност най-малко 100 000 [NLG], предназначени за подмяна на част от съществуващите места или за увеличаване на техния брой, като сделката трябва да обхваща най-малко 25 % от стопанството, а общият брой места да надвишава шестдесет.

„Задължения за инвестиране“ са и задълженията, поети за поне 90 % от стойностите, посочени съответно в буква а) или б), ако заинтересованият може да докаже, че е извършил лично работи на стойност, равна най-малко на разликата между стойността, посочена съответно в буква а) или б), и стойността, за която задълженията са били поети.

3. „Места“ по смисъла на параграф 2 са места, пригодени за млечни крави или бременни юници, както и съоръженията, пряко свързани с посочените места, ако тези места и съоръжения са били действително пуснати в употреба след 1 януари 1982 г.

4. Специфичното количество, посочено в параграф 1, е равно на количеството, което заинтересованият е доставил в предприятието, в което са реализирани инвестициите, в хода на период за доставка от 52 седмици, съответстващ на практика на календарната година и предхождащ поемането на посочените в параграф 1 задължения, към което трябва да се добави броят на килограмите, за който е признато правото и който се изчислява по следната формула: от общия брой на допълнителните или новите места се изважда броят на наличните млечни крави или бременни юници в предприятието през годината, предшестваща поемането на задълженията, ако този брой превишава броя на разполагаемите места преди разширението, минус 20 % от това разширение, умножено по 5 500, минус 8,65 % от цялото, като се има предвид, че:

а) когато действителното пускане в употреба по смисъла на параграф 3 е осъществено през 1983 г., се вземат предвид две трети от количеството, изчислено по формулата, посочена по-горе, при спазване на разпоредбите на член 5, параграф 1 или 2, и че

б) когато действителното пускане в употреба по смисъла на параграф 3 е осъществено преди 1 април 1985 г., се взема предвид половината от това количество при спазване на разпоредбите на член 5, параграф 1 или 2;

в) когато действителното пускане в употреба по смисъла на параграф 3 е осъществено след 31 март 1985 г. и преди 1 януари 1986 г., се прилагат единствено разпоредбите на член 5, параграф 1 или 2.

Когато действителното пускане в употреба по смисъла на параграф 3 е осъществено след 1985 г., на основание разпоредбите на този член не може да

бъде признато никакво право на специфично количество. За производителите, които през годината, предшестваща поемането на задълженията, не са извършили никаква доставка или директна продажба, при изчисленията по формулатата се прилагат 10 % вместо 20 %.

[...]“ [неофициален превод]

15 Постановлението относно допълнителния налог, приложим към участниците в система за клане или за конверсия на селскостопански животни, предназначени за производство на мляко (Beschikking Superheffing SLOM-deelnemers), от 16 май 1989 г. засяга производителите на мляко, които не са успели да доставят мляко през 1983 г. поради задължение, произтичащо от споразумение SLOM. Тази уредба им позволява да получат специфично референтно количество.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

16 Г-н Piek, производител на мляко в Нидерландия, сключва през 1979 г. споразумение SLOM с Фонда за развитие и оздравяване на земеделието, според което се задължава срещу заплащането на премия да не доставя мляко или млечни продукти между 11 март 1980 г. и 10 март 1984 г. Вследствие на това г-н Piek извършва конверсия и преобразува своето млечно стопанство в развъдно стопанство за угояване.

17 В рамките на действия по препарцелиране на земи г-н Piek получава терен с площ 36 хектара, разположен непосредствено до постройките в неговото стопанство, като парцелът му се предоставя, при условие че го използва за (повторно) създаване на млечно стопанство.

18 Необходимото за тази цел изменение на устройствения план е поставено под условието г-н Piek да поиска преди 1 юли 1981 г. разрешително за строеж на обор и да започне съответните строителни работи през 1981 г. На 11 юни 1981 г. г-н Piek подписва три договора с предприятия — за полагане на основи, за изграждане и за последващо оборудване на обор за млечни крави. Строежът е завършен през 1983 г.

19 На 27 юни 1984 г. г-н Piek подава искане на основание член 11 от Постановление от 18 април 1984 г., което е в основата на настоящото преюдициално запитване.

20 Посоченото искане е отхвърлено с решение от 12 октомври 1984 г. на основание, че задълженията за инвестиране в млечното стопанство са поети преди 1 септември 1981 г. Член 11, параграф 1 от Постановление от 18 април 1984 г. обаче изисква тези задължения да са били поети между 1 септември 1981 г. и 1 март 1984 г.

21 Г-н Piek подава административна жалба срещу това решение пред Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Жалбата е обявена за неоснователна с решение от 12 юни 1985 г., потвърждаващо решението от 12 октомври 1984 г.

22 При тези обстоятелства г-н Piek сезира различни нидерландски юрисдикции. Hoge Raad der Nederlanden е сезиран за първи път с жалба срещу решение на Gerechtshof te 's-Gravenhage от 18 май 2000 г., което отменя с решение от 24 май 2002 г. Впоследствие, след като делото е изпратено за разглеждане на Gerechtshof te Amsterdam, жалбоподателят сезира Hoge Raad der Nederlanden с жалба срещу решението, постановено от тази юрисдикция.

23 Препращащата юрисдикция уточнява в допълнение, че поради споразумението SLOM, което е сключил, жалбоподателят в главното производство не е доставил нито мляко, нито млечни продукти през избраната за референтна от Кралство Нидерландия 1983 г. Той не е в състояние да получи и специфично референтно количество на основание Постановление от 16 май 1989 г.

24 При тези обстоятелства Hoge Raad der Nederlanden решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Възпрепятства ли член 3, точка 1 от Регламент № 857/84 прилагането на национална уредба, която е приета в изпълнение на посочената разпоредба и която предвижда, че производителите, които са поели задължения за инвестиране в рамките на или извън план за развитие, могат да получат специфично референтно количество единствено ако са поели тези задължения за инвестиране между 1 септември 1981 г. и 1 март 1984 г.?

2) В случай че принципен отговор на първия въпрос не е възможен, въз основа на какви критерии трябва да се преценява доколко времевото ограничение, посочено в първия въпрос, е съвместимо с Регламент № 857/84?“

По преюдициалните въпроси

25 Със своите два въпроса, които следва да бъдат разгледани заедно, препращащата юрисдикция отправя запитване относно правото на държава-членка, чрез национална мярка за прилагане на член 3, точка 1 от Регламент № 857/84, да ограничи категорията на производителите на мляко, които могат да се ползват от специфично референтно количество, до производителите, които са поели задължения за инвестиране между 1 септември 1981 г. и 1 март 1984 г., в рамките на или извън план за развитие, като изключи по този начин производителите на мляко, поели такива задължения преди 1 септември 1981 г.

26 На първо място следва да се припомни, че Регламент № 856/84 установява допълнителен налог върху доставените количества мляко, които надвишават референтното количество, определено за всяка държава-членка.

27 Както бе уточнено в точка 7 от настоящото решение, Кралство Нидерландия, използвайки възможността за избор съгласно член 2, параграф 2 от посочения регламент, предвижда, че на негова територия референтното количество е равно на количеството мляко или млечен еквивалент, доставено или изкупено през календарната 1983 г.

28 Дерогациите от правилата, предвиждащи в специални случаи и при определени условия възможност за производителите да получат специфично референтно количество, са предвидени по-специално в член 3 от Регламент № 857/84.

Относно наличието на право на преценка по член 3, точка 1 от Регламент № 857/84

29 Що се отнася до дерогациите, предвидени в член 3, точка 1, първа алинея от Регламент № 857/84, Съдът признава на държавите-членки право на преценка дали да предвидят определянето на специфични референтни количества на производителите, посочени в тази разпоредба (Решение от 15 февруари 1996 г. по дело Duff и др., C-63/93, Recueil, стр. I-569, точка 11) и при нужда да определят обема на това определяне, така че да вземат предвид текущото изпълнение на план за развитие (Решение от 11 юли 1989 г. по дело Cornée и др., 196/88—198/88, Recueil, стр. 2309, точка 13) или план за развитие, изпълнен след 1 януари 1981 г. (Решение от 12 юли 1990 г. по дело Spronk, C-16/89, Recueil, стр. I-3185, точки 11 и 12).

30 За разлика от ищците по посочените по-горе дела, г-н Piek е направил инвестиции извън план за развитие по смисъла на член 3, точка 1, първа алинея от Регламент № 857/84.

31 Все пак, както подчертава Комисията, следва да се приеме, че държавите-членки разполагат с идентично право на преценка в хипотезата, посочена в член 3, точка 1, втора алинея от Регламент № 857/84. Още повече, че г-н Piek обжалва не самото наличие на право на преценка, а възможността на държава-членка, упражнявайки това право, да ограничи предоставянето на специфично референтно количество до производителите на мляко, които са поели задължения за инвестиране след 1 септември 1981 г. и така да ограничи категорията на производителите, които могат да се ползват от такова количество.

Относно границите на правото на преценка, упражнявано на основание член 3, точка 1 от Регламент № 857/84

32 Когато държава-членка реши да използва дадената ѝ възможност за отпускане на специфични референтни количества на основание член 3, точка 1, първа алинея от Регламент № 857/84, нейната свобода на преценка се ограничава от изискванията, произтичащи едновременно от текста и целта на разглежданата разпоредба и от принципа за забрана на дискриминацията (вж. Решение по дело Spronk, посочено по-горе, точки 13 и 17).

33 Въпреки че тези изисквания са формулирани в рамките на признатото право на държавите-членки да определят нивото на индивидуалните референтни количества в полза на различните производители, поели да изпълнят план за развитие — разглеждано в посоченото по-горе Решение по дело Spronk — следва да се приеме, че става въпрос за изисквания, приложими и към определените от държава-членка условия за определяне на специфични референтни количества в случай на инвестиции, направени без план за развитие по смисъла на член 3, точка 1, втора алинея от Регламент № 857/84.

34 Освен това съгласно постоянната съдебна практика, когато националните органи приемат мерки по изпълнение на общностна уредба, те са длъжни да упражняват своята дискреционна власт при съблюдаване на основните принципи на общностното право, сред които е и принципът на пропорционалност (вж. по-специално Решение от 20 юни 2002 г. по дело Mulligan и др., C-313/99, Recueil, стр. I-5719, точки 35 и 36 ; Решение от 25 март 2004 г. по дело Cooperativa Lattepiú и др., C-231/00, C-303/00 и C-451/00, Recueil, стр. I-2869, точка 57 и Решение от 14 септември 2006 г. по дело Slob, C-496/04, Recueil, стр. I-8257, точка 41).

35 Именно в светлината на тези принципи следва да се прецени дали съответната държава-членка е упражнила своето право на преценка в съответствие с общностното право, като е предвидила, че единствено производителите на мляко, поели задължения за инвестиране между 1 септември 1981 г. и 1 март 1984 г., могат да се ползват от специфично референтно количество, като тук не попадат производителите, поели такива задължения преди 1 септември 1981 г.

36 По отношение на текста на член 3, точка 1 от Регламент № 857/84 следва да се приеме, че що се отнася до задълженията за инвестиране, тази разпоредба определя крайна дата за поетите с план за развитие задължения, посочени в първа алинея от нея, предвиждайки, че единствено производителите, поели изпълнението на представен „преди 1 март 1984 г.“ план, могат евентуално да получат специфично референтно количество. Тя обаче не определя от коя дата задълженията за инвестиране следва задължително да се вземат предвид във връзка с подобно получаване.

37 Датата 1 януари 1981 г., спомената в член 3, точка 1, първа алинея от Регламент № 857/84, се свързва с направеното с тази разпоредба разграничение при определяне на размера на специфичното референтно количество, което може да бъде отпуснато, между плановете „с текущо изпълнение“ (първо тире) и плановете, изпълнявани след тази дата (второ тире). Както подчертава Комисията, от упоменаването на посочената дата не може да се направи решаващ извод относно очертаването на задълженията за инвестиране, които могат да бъдат взети предвид за отпускане на специфично референтно количество.

38 Освен това споменаването в член 3, точка 1, първа алинея от Регламент № 857/84 на датата 1 януари 1981 г. съответства на факта, че член 2, параграф 1 от посочения регламент разглежда по принцип 1981 г. като референтна година.

В случая Кралство Нидерландия е използвало възможността, предоставена от параграф 2 от посочения член, за избор на 1983 г. като референтна година. В резултат на това датата 1 януари 1981 г. не следва да се съотнася към задължение за инвестиране, поето без план за развитие по смисъла на член 3, точка 1, втора алинея от Регламент № 857/84.

39 От това следва, противно на поддържаното от г-н Piek, че текстът на член 3, точка 1 от Регламент № 857/84 не включва възможност, която да попречи на държава-членка да ограничи категорията на производителите, които могат да се ползват от специфично референтно количество, до производителите, поели задължения за инвестиране след 1 септември 1981 г.

40 Що се отнася до целта, посочена в член 3, точка 1 от Регламент № 857/84, тя се изразява в осигуряване на възможност за държавите-членки да съобразят референтните количества с особеното положение на определени производители (вж. Решение по дело Duff и др., посочено по-горе, точка 13). Видно от член 5 от споменатия регламент обаче, тази цел трябва да се преследва в рамките на резерва, обособен от съответната държава-членка в рамките на гарантираното количество.

41 От систематичното тълкуване на разпоредбите на член 3, точка 1 и член 5 от Регламент № 857/84 произтича, че дори общностният законодател да е възнамерявал да предостави на държавите-членки възможността да позволят на производител, поел задължения за инвестиране, да се ползва от плодовете на своята инвестиция (вж. в този смисъл посоченото по-горе Решение по дело

Cornée и др., точка 12 и Решение по дело Spronk, точка 15), възможността на държавата-членка да отпуска специфични референтни количества за тази цел може да се упражнява единствено в пределите на гарантираното количество, като посочените количества се поемат от националния резерв. Противно на становището на г-н Piek, подобно изискване може да обоснове ограничение във времето на задълженията за инвестиране, които могат да бъдат взети предвид в тази връзка.

42 В конкретния случай, дори да се предположи, както е изтъкнал г-н Piek в съдебното заседание, че изчерпването на националния резерв не може да бъде доказано пред препращащата юрисдикция, чиято задача е да разгледа този въпрос, ограничение във времето, подобно на разглежданото в главното производство, се оказва все пак необходимо, когато държавата-членка, разполагаща в това отношение със свобода на преценка, може да се обоснове с реална опасност от изчерпване на националния резерв. В това отношение следва да се подчертае обаче, че към онзи момент в Нидерландия всички референтни количества са били намалени с 8,65 % (вж. точки 13 и 14 от настоящото решение).

43 Освен това посоченото ограничение във времето не би могло да бъде окачествено като несъразмерно с опасността от изчерпване. Всъщност при претеглянето на затрудненията, понасяни от производителите на мляко в положението на г-н Piek, и задължението за съответната държава-членка да спази изискванията по член 5 от Регламент № 857/84, се налага изводът, че ограничаването във времето на задълженията за инвестиране, които следва да се вземат предвид за предоставянето на специфично референтно количество, до поетите след 1 септември 1981 г., се основава на схващането, че всеки производител, поел подобни задължения преди посочената дата, е разполагал с поне шестнадесет месеца за тяхното изпълнение преди 1 януари 1983 г. — начало на референтната година, избрана от нидерландските органи. Този срок следва да се приеме за достатъчно дълъг с оглед възможността на производителя да реализира през референтната 1983 г. произведеното

допълнително количество мляко в резултат на задълженията му за инвестиране в нови места за млечни крави и бременни юници.

44 Впрочем г-н Piek не изтъква доводи, които да поставят под съмнение факта, че тази цел по принцип е възможно да бъде постигната в подобен срок.

45 От това следва също, че производителите, поели задължения за инвестиране преди 1 септември 1981 г., не са обект на дискриминация по отношение на тези, които са поели подобни задължения след посочената дата. Всъщност първите, за разлика от вторите, принципно могат, без да е необходимо да се прибягва до дерогираща мярка за предоставяне на специфично референтно количество по член 3 от Регламент № 857/84, да получат референтно количество по смисъла на член 2 от посочения регламент, което отразява нарастването на тяхната продукция, произтичащо от предходно одобрени инвестиции.

46 Както подчертава нидерландското правителство, следва също да се добави, че вземането предвид на задължения за инвестиране, поети преди 1 септември 1981 г., би създало опасност от неправилно приложение на уредбата относно млечните квоти. Всъщност то би дало на производителите възможност да се позовават на предходни задължения за инвестиране, предшестващи тази дата, за да им бъдат определени специфични референтни количества, с цел не да произвеждат или пускат на пазара мляко, а да извлекат чисто финансова изгода от тяхната пазарна стойност (вж. в този смисъл Решение от 22 октомври 1991 г. по дело von Deetzen, C-44/89, Recueil, стр. I-5119, точка 24 и Решение от 20 юни 2002 г. по дело Thomsen, C-401/99, Recueil, стр. I-5775, точки 39 и 45).

47 Предвид изложените съображения, на въпросите, отправени от Hoge Raad der Nederlanden, следва да се отговори, че член 3, точка 1, втора алинея от Регламент № 857/84 трябва да бъде тълкуван в смисъл, че допуска национална правна уредба, подобна на разглежданата в главното производство, която ограничава категорията на производителите на мляко, които могат да се ползват от специфично референтно количество, до тези, които са поели задължения за инвестиране между 1 септември 1981 г. и 1 март 1984 г.

По съдебните разноски

48 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 3, точка 1, втора алинея от Регламент (ЕИО) № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 година за въвеждане на общи правила за прилагане на налога, посочен в член 5в от Регламент (ЕИО) № 804/68 в сектора на млякото и млечните продукти, трябва да бъде тълкуван в смисъл, че допуска национална правна уредба, подобна на разглежданата в главното производство, която ограничава категорията на производителите на мляко, които могат да се ползват от специфично референтно количество, до тези, които са поели задължения за инвестиране между 1 септември 1981 г. и 1 март 1984 г.

Подписи